

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 15Csp/308/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216217335
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2019:2216217335.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, so sídlom Žižkova 11, Bratislava, právne zastúpeného: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s.r.o., so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, Bratislava, proti žalovaným: 1/ W. C., N.. XX.XX.XXXX, A. D. L. XXX/XX, Q., X/ P. C., N.. XX.XX.XXXX, A. S. XXX/X, Q., o zaplatenie 2.660,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ s ú p o v i n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 2.660,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.633,25 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žalobcovi sa p r i z n á v a proti žalovaným 1/ a 2/ nárok spoločne a nerozdielne nahradiť trovy konania v rozsahu 100 %. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 08.11.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazže žalovaných spoločne a nerozdielne k zaplateniu istiny vo výške 2.660,03 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe úverovej zmluvy zo dňa 27.10.2009 poskytol žalovaným peňažné prostriedky vo výške 6.000,- eur, ktoré sa žalovaní zaviazali vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaných s platením splátok úveru žalobca na základe oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 16.11.2013, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatnenia úveru zo dňa 15.09.2013 (posledná výzva), oznámil žalovaným predčasné zosplatnenie úveru, ktoré nastalo ku dňu 15.11.2013 a zároveň vyzval žalovaných na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaní do zosplatnenia úveru uhradili celkovo 6.226,52 eur, z toho na istinu úveru podľa prehľadu splácania na č.l. 36 bola započítaná suma 4.114,79 eur, pričom žalovaní po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby, a ani potom počas konania už žiadne ďalšie úhrady neuskutočnili. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovaným nezaplatenú istinu úveru vo výške 1.885,21 eur, nezaplatené zmluvné úroky vzniknuté a vyčíslené do predčasného zosplatnenia úveru (15.11.2013) vo výške 74,11 eur, zmluvné úroky vzniknuté a vyčíslené za obdobie od 16.11.2013 do 30.09.2016 vo výške 536,58 eur, úroky z omeškania vzniknuté a vyčíslené do 30.09.2016 vo výške 563,36 eur, omeškané poplatky vo výške 137,35 eur, zmluvné úroky vo výške 9,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.885,21 eur od 01.10.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.633,25 eur od 01.10.2016 do zaplatenia.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadrili v lehote 10 dní, súd doručil žalovaným do vlastných rúk dňa 19.04.2017 a postupom podľa § 116 ods. 2 / 106 ods. 3 C.s.p. prostredníctvom zverejnenia oznámenia dňa 11.06.2019.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie na deň 16.08.2019, ktoré súd vykonal v neprítomnosti žalovaných v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p., nakoľko sa riadne a včas predvolaní žalovaní na pojednávanie nedostavili, a to žalovaný 1/ bez akéhokoľvek ospravedlnenia a žalovaná 2/ z dôvodu práceneschopnosti, pričom však ani jeden zo žalovaných nepožiadala o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a s podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-22, zmluva o ČSOB spotrebiteľskom úvere z 27.10.2009 + VOP žalobcu č.l. 10-16, výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky a oznámenie o zosplatnení úveru č. l. 18-21, výpis z úverového účtu resp. prehľad splátok a úhrad č.l. 17, 22, špecifikácia nároku z 20.02.2017 s prílohami č. l. 32-45, vyjadrenie žalovanej 2/ z 27.04.2017 č.l. 51, vyjadrenie žalobcu z 29.06.2017 č.l. 58, vyjadrenie žalovanej 2/ z 09.11.2017 č.l. 63, vyjadrenie žalobcu z 28.06.2019 č. l. 97-101). Sudca na pojednávaní konštatoval, že medzi stranami sporu nie sú sporné žiadne skutkové tvrdenia, a to aj vzhľadom na to, že žalovaný 1/ sa k žalobe počas celého konania nevyjadril, pričom žalovaná 2/ taktiež nemala námietky v súvislosti so skutkovými tvrdeniami žalobcu a vo svojich vyjadreniach vo veci z 27.04.2017 a 09.11.2017 namietala len svoju povinnosť zaplatiť celý dlh z dôvodu prebiehajúceho konania o vyporiadanie BSM so žalovaným 1/. Sudca k predbežnému právnomu posúdeniu veci konštatoval, že ide o spotrebiteľský vzťah, pričom spornou právnou otázkou tu zostal nárok žalobcu na riadne úroky po predčasnom zosplatnení úveru.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: žalobca je spoločnosť (banka), ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovaní nekonali v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Žalobca a žalovaní dňa 27.10.2009 uzavreli úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXR, ktorou bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 6.000,- eur s ročnou úrokovou sadzbou 9,90 %, pri RPMN 10,40 % a s počtom a výškou splátok: 60 x 127,- eur. V súlade s bodom 9 Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery v znení účinnom od 08.04.2009 tvoriacich súčasť zmluvy o úvere (viď čl. VIII zmluvy) žalobca listom zo dňa 16.11.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovaným povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovaným nezaplatenú istinu úveru vo výške 1.885,21 eur, nezaplatené zmluvné úroky vzniknuté a vyčíslené do predčasného zosplatnenia úveru (15.11.2013) vo výške 74,11 eur, zmluvné úroky vzniknuté a vyčíslené za obdobie od 16.11.2013 do 30.09.2016 vo výške 536,58 eur, úroky z omeškania vzniknuté a vyčíslené do 30.09.2016 vo výške 563,36 eur, omeškané poplatky vo výške 137,35 eur, zmluvné úroky vo výške 9,90 % ročne z nezaplatenej istiny 1.885,21 eur od 01.10.2016 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.633,25 eur od 01.10.2016 do zaplatenia. Žalovaní do zosplatnenia úveru uhradili celkovo 6.226,52 eur, z toho na istinu úveru podľa prehľadu splácania na č.l. 36 bola započítaná suma 4.114,79 eur, pričom žalovaní po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby, a ani potom počas konania už žiadne ďalšie úhrady neuskutočnili.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Predmetnú zmluvu o úvere žalovaní uzavreli ako spotrebiteľia, preto na daný právny vzťah sa vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 4 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím na skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol do 31.01.2013) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

6. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v danom prípade žalobca a žalovaní uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovaným poskytnuté peňažné prostriedky a títo sa zaviazala vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože žalobca ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaní ho neprijímali na takéto účely, splňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zmluva z 27.10.2009 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom.

7. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaní nárok žalobcu nijako nespороvali po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie náležitostí úverovej zmluvy podľa § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, keď z okolností daného prípadu nevyplýva, že by spotrebiteľovi neumožňovali dané podmienky zmluvy bez ťažkostí a s istotou identifikovať jednotlivé povinné obsahové náležitosti zmluvy v zmysle ust. § 4 ods. 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), súd dospel k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie 2.660,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.633,25 eur od 01.10.2016 do zaplatenia bola podaná dôvodne, keď suma 2.660,03 eur je súčtom zvyšku nezaplatenej istiny úveru 1.885,21 eur, nezaplatených zmluvných úrokov vzniknutých a vyčíslených do predčasného zosplatnenia úveru (15.11.2013) vo výške 74,11 eur, úrokov z omeškania vzniknutých a vyčíslených do 30.09.2016 vo výške 563,36 eur a omeškaných poplatkov vo výške 137,35 eur. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok v súlade s úverovou zmluvou (bod 9 Obchodných podmienok pre ČSOB spotrebiteľské úvery v znení účinnom od 08.04.2009 tvoriacich súčasť zmluvy o úvere) a zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva z 15.09.2013) predčasne zosplatnený s účinnosťou ku dňu 15.11.2013, čím vznikla žalovaným povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru. Žalovaní do zosplatnenia úveru uhradili celkovo 6.226,52 eur, z toho na istinu úveru podľa prehľadu splácania na č.l. 36 bola započítaná suma 4.114,79 eur, pričom žalovaní po zosplatnení úveru do dňa podania žaloby, a ani potom počas konania už žiadne ďalšie úhrady neuskutočnili. Na základe uvedeného súd žalobe v časti sumy 2.660,03 eur s prislúchajúcimi nevyčíslenými úrokmi z omeškania tak ako je uvedené vo výroku I ako dôvodnej vyhovel, pretože súd mal s poukazom na obsah zmluvy a na citované zákonné ustanovenia dostatočne preukázanú opodstatnenosť uplatneného nároku v tejto časti. Na základe uvedeného súd zároveň zaviazal žalovaných aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 2.633,25 eur v zmysle citovaných ustanovení od 01.10.2016 do zaplatenia, keďže sa žalovaní s plnením týchto svojich záväzkov nepochybne dostali do omeškania. Vzhľadom na to súd žalobe v časti uvedenej vo výroku I vyhovel. Súd poznamenáva, že na žiadosť žalovanej 2/ na povolenie splácania dlhu nemohol prihliadnuť, pretože žalovaná 2/ sa nedostavila na pojednávanie a ani predtým nijakým spôsobom svoje finančné a majetkové pomery nezdokladovala, čo súdu bránilo v rozhodovaní o takej žiadosti. Výrok je sformulovaný vzhľadom na spoločný záväzok žalovaných a v súlade so žalobným návrhom.

8. Čo sa týka námietky žalovanej 2/ ohľadom prípadného zániku jej záväzku z úverového vzťahu vyporiadanim BSM medzi ňou a žalovaným 1/, súd uvádza, že táto námietka je neopodstatnená, pretože taký rozsudok je záväzný len vo vzťahu k stranám sporu (§ 228 ods. 1 C.s.p.). Rozsudok, ktorým dôjde k vyporiadaniu BSM nie je záväzný voči tretím osobám a nemá vplyv na zmenu v osobe dlžníka. Ak by aj súd určil, že určitý dlh je povinný splatiť jeden z bývalých manželov, takéto rozhodnutie nemá žiadne účinky voči veriteľovi, ktorý sa môže rozhodnúť, voči ktorému z dlžníkov si uplatní nárok. V takomto prípade by účastníkovi, ktorý nebol povinný splatiť dlh podľa rozhodnutia súdu alebo dohody o vyporiadaní BSM, vznikol len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči druhému z účastníkov, ktorý by si musel uplatniť v súdnom konaní. Takýto nárok má však aj ten z manželov, ktorým zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo, ktorý by sám zaplatil spoločný dlh, pretože plnil sám z prostriedkov nespádajúcich do BSM za druhého z manželov, ktorým zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo. Ako vyplynulo zo záverov vykonaného dokazovania, v predmetnom úverovom vzťahu nedošlo k žiadnej zmene v osobe dlžníkov, ani k žiadnej dohode v tomto smere, ktorá by bola uzavretá so žalobcom ako veriteľom, resp. na čo by dal veriteľ súhlas. Vo vzťahu k žalobcovi (veriteľovi), ktorý úver poskytol, preto aj naďalej vystupujú ako dlžníci obaja žalovaní, ktorým bol úver poskytnutý (viď podobne i názor vyjadrený v rozsudku Najvyššieho súdu ČR 22Cdo/183/2008 <<http://merit.slv.cz/22Cdo/183/2008>>). Súd tu taktiež poukazuje na právnu argumentáciu obsiahnutú v rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/2/2014 zo dňa 27.01.2015, podľa ktorej: „Rozhodnutie o vyporiadaní BSM má vo vzťahu k tretím osobám charakter akéhosi postúpenia záväzku (prevzatia záväzku) jedným z manželov, ktoré však vo vzťahu k týmto tretím osobám nemá žiadnu právnu relevanciu. Pokiaľ teda aj preukázateľne tak, ako tomu bolo v preskúmvanej veci, v rámci súdneho rozhodnutia došlo v súlade s ust. § 149a § 150 Občianskeho zákonníka aj k vyporiadaniu dlhu, ktorý odporcom 1/, 2/ vznikol v súvislosti s bezpodielovým spoluvlastníctvom, a to tak, že v čase vyporiadania existujúci spoločný záväzok odporcov 1/, 2/ (vzniknutý nesporne za trvania ich manželstva), prevzal a zvyšok úveru sa zaviazal splatiť výlučne odporca 1/, za absencie súhlasu veriteľa, nemá takéto vyporiadanie vo vzťahu k nemu, (či už pôvodnému veriteľovi, či jeho právnomu nástupcovi, ktorému pohľadávku voči odporcom pôvodný veriteľ postúpil), žiadnu právnu relevanciu a právo veriteľa domáhať sa zaplatenia takéhoto dlhu je nielen vo vzťahu k odporcovi 1/, ale aj vo vzťahu k odporkyňi 2/, v celom rozsahu zachované“.

9. Pokiaľ ide o uplatnené zmluvné úroky vzniknuté a vyčíslené za obdobie od 16.11.2013 do 30.09.2016 vo výške 536,58 eur a zmluvné úroky vo výške 9,90 % ročne zo sumy 1.885,21 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, súd tento nárok nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol (výrok II), pretože podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdiel spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplatenia tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným

zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

10. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I) zamietol (výrok II).

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovaným v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).